

Det ærede Medlem Hr. Rytter henviste til, at to Kommissioner havde behandlet dette Forslag. Ja, det er meget rigtigt, men der foreligger rigtignok forskellige Udkast til Bestemmelserne, og det er netop Valget imellem disse, som kan være vanskeligt. Saa siger det ærede Medlem Hr. Rytter, at den Værg, der er Tale om i Straffeloven, er en, der svarer til den civilretlige Værg. Deri er jeg ikke enig med det ærede Medlem, men jeg skal ikke komme nærmere ind paa det, da vi nu maa nærme os Afslutningen af denne Debat. Men naar det ærede Medlem siger, at § 3 rammer Recidivisterne, vil jeg sige, at dette er ikke rigtigt, den rammer enhver, der har været straffet tidligere, uden Hensyn til, om han har gjort sig skyldig i noget Tilbagefald af strafbar Art. Og naar det ærede Medlem endelig siger, at ved § 3 er vi inde i et Kompromis, burde han have skrevet i Betænkningen: Vi har visse væsentlige Indvendinger imod Hovedforslaget; man vil genfinde de her kritiserede Fejl hos Hovedforslaget i vort Ændringsforslags § 3. Saa havde Betænkningen været fuldkommen oplysende i enhver Henseende.

Justitsministeren (Steincke): Jeg skal ogsaa søge at fatte mig saa kort som muligt, idet jeg vil søge ikke at gentage de Udtalelser fra ærede Medlemmers Side, hvori jeg er enig. Forinden jeg gaar over til de egentlige Bemærkninger, jeg vil gøre, vil jeg gerne til det ærede Medlem Hr. Rytter sige, at det er ikke rigtigt, at Domstolene nu har til Afgørelse, om Barning er sindssyg eller ikke; jeg vil nødig have, at det skal være den almindelige Opfattelse; Barning er nemlig efter alt, hvad der foreligger, ikke sindssyg. Efter de Erklæringer, der foreligger, er han ikke sindssyg efter den almindelige Betegnelse. Nej, det, Domstolene har til Afgørelse, er Spørgsmaalet om, hvorvidt der eksisterer en Hjemmel for administrativ Indgriben overfor en Mand, der er farlig for Samfundets Sikkerhed paa Grund af en psykisk Abnormitet, skønt han ikke kan kaldes for egentlig sindssyg. Samtidig vil jeg gerne ganske kort rette en Misforstaaelse hos det ærede Medlem Hr. Blang. Han synes at være bange for, at man ved Gennemførelsen af dette Forslag i Flertallets Skikkelse var ude for mere eller mindre grove Misbrug, hvis den paagældendes Familie eller paa-rørende vilde optræde. Der er tre meget væsentlige Garantier mod Misbrug, hvis dette Forslag vedtages. Den første Garanti

er den, at Loven kun kan komme til Anvendelse paa den, der paa Grund af mangelfuld Udvikling, varigere Svækkelse eller Forstyrrelse af Sjælsevernerne udsætter Retsikkerheden for Fare; den anden Garanti er, at det skal undersøges for en Domstol, altsaa ogsaa kan appelleres; og den tredje Garanti er endelig, at vedkommende har truet den almindelige Retssikkerhed. Jeg tror, at herved er der sat de Begrænsninger mod befrygtet Misbrug, som der er Grund til at sætte, og jeg kan ikke forstaa — hvis man ikke nærer Mistillid til de sagkyndige Læger og Domstole —, at man saa kan være bange for Misbrug, som det ærede Medlem Hr. Blang tilsyneladende var, og af den Grund ikke kan stemme for et saadant Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Heilesen gjorde nogle Bemærkninger om Forslaget i Flertallets Skikkelse. Det ærede Medlem sagde, at man efter dette Forslag kom til at skille Spørgsmaalet om Tvangsindlæggelser ud fra Behandlingen af en Straffesag, hvis Spørgsmaalet fremkom under en Straffesag; altsaa maatte man eventuelt have Spørgsmaalet om Umyndiggørelse afgjort ved en anden Ret. Ja, det er muligt, at Værnetingsreglerne i visse Tilfælde vilde nødvendiggøre denne Udvej. Men af Hensyn dertil at gaa over til en helt anden Fremgangsmaade, en rent strafferetlig, saa at kun Tilfælde, der kunde være Genstand for strafferetlig Forfølgelse paa Grundlag af begaaede Forbrydelser, kunde komme ind under den, det er der dog et langt Spring til; det vil jeg ikke være med til. Det ærede Medlem hævdede, at de mindre psykisk defekte nu kunde spærres inde, men de mere psykisk defekte kunde kun spærres inde ifølge Retsdekret. Men det er jo hverken dette Lovforslags eller min Skyld; det er saa den gældende Lov om Umyndighed og Værgemaals Skyld; efter dens § 46 er der Mulighed for, saa snart en Person er personlig umyndiggjort, at spærre ham inde, hvad enten han er mere eller mindre defekt. Derfor gik jeg ikke videre, end jeg gjorde, da jeg kom frem med mit Forslag, netop fordi vi, naar vi gaar saa langt, som Flertalsforslaget gaar, hvad jeg kan tiltræde, fremsætter indskrænkende Bestemmelser i den nugældende Lov om Umyndighed. Det maa de Herrer dog være klare paa. Vi har Lovhjemmel for at gaa til det videst mulige i dette Øjeblik, naar blot den paagældende er personlig umyndiggjort. Det ærede Medlem Hr. Heilesen sagde endelig, at et Forslag, foranlediget ved en Situation paa dette Omraade, snarere